

Bài Hai

Học được bí quyết làm mọi sự trong Christ là Đấng thêm sức để chúng ta sống Christ, tôn đại Christ và đạt được Christ vì vinh hiển Ngài trong Hội thánh

Đọc Kinh văn: Phil. 1:19-21a; 2:2; 3:14; 4:6-8, 11-13

- I. Phao-lô đã học được bí quyết làm mọi sự trong Christ là Đấng thêm sức—Phil. 4:11b-13:**
- A. Cụm từ *học được bí quyết* hàm ý rằng Phao-lô đã vào trong một tình trạng mới, một môi trường mới; hễ khi nào được đặt vào một môi trường mới, chúng ta cần học được bí quyết sống trong môi trường đó.
  - B. *Tôi đã học được bí quyết* nguyên văn có nghĩa là “tôi đã được thọ giáo”; phép ẩn dụ ở đây chỉ về một người được thọ giáo vào một hội bí mật với sự chỉ giáo về những nguyên tắc sơ đẳng của hội ấy.
  - C. Sau khi hoán cải về với Christ, Phao-lô đã được thọ giáo vào trong Christ và vào trong Thân thể Đấng Christ; sau đó, ông đã học được bí quyết làm thế nào để nhận Christ làm sự sống (Côl. 3:4), làm thế nào để sống Christ (Phil. 1:21a), làm thế nào để tôn đại Christ (c. 20), làm thế nào đạt được Christ (3:8, 12), và làm thế nào để có nếp sống Hội thánh (1:8, 19; 2:1-4, 19-20; 4:1-3).
- II. Tín đồ là các môn đồ, là học trò, đang học bí quyết, đó là học Christ là thực tại ở trong Jesus bằng cách để cho Linh thực tại dẫn họ vào mọi thực tại của tình trạng thật từ đời sống Jesus như được ghi lại trong bốn sách Phúc âm, một đời sống mà trong đó Jesus đã làm mọi sự trong Đức Chúa Trời, với Đức Chúa Trời và vì Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời ở trong nếp sống của Ngài, và Ngài là một với Đức Chúa Trời—Gi. 16:13; Êph. 4:20-21:**
- A. Những người theo Christ được môn đồ hóa qua đời sống làm người của Christ trên đất là khuôn mẫu của một Thân-nhân – sống Đức Chúa Trời bằng cách từ chối chính Ngài trong nhân tính của Ngài (Gi. 5:19, 30), cách mạng hóa quan niệm của họ về con người (Phil. 3:10; 1:21a).
  - B. Vì đã sống Đức Chúa Trời bằng cách từ chối chính Ngài trong nhân tính của Ngài nên Christ “đã học tập vâng phục qua những điều mà Ngài đã chịu” (Hê. 5:8), “vâng phục thậm chí cho đến chết, cái chết trên thập tự giá” (Phil. 2:8).
  - C. Chúng ta học Christ (Mat. 11:29) theo gương mẫu của Ngài, không phải bởi sự sống thiên nhiên của mình nhưng bởi sự sống của Ngài trong sự phục sinh, tức là sự sống vâng phục; một môn đồ là người sống sự sống thần thượng trong sự sống phạm nhân của người ấy.
  - D. “Trong sự khôi phục, tôi đã quan sát cách anh Watchman Nee hành động trong 18 năm. Mọi điều tôi quan sát thấy nơi anh đều trở thành những điều môn đồ hóa tôi” (*Tuyển tập Witness Lee, 1994-1997*, tập 5, “Tổ sinh động”, tr. 76, tiếng Anh)
  - E. Là các môn đồ của Chúa, những học trò của Ngài, chúng ta đang liên tục ở dưới sự huấn luyện của Ngài, tức ân điển của Đức Chúa Trời, Đấng cũng đã hiện ra với chúng ta như là “lòng nhân từ và tình yêu tha nhân của Đấng cứu rỗi chúng ta, là Đức Chúa Trời”; ân điển này đang “huấn luyện chúng ta để bởi từ chối sự bất kính và dục vọng thế giới mà chúng ta sống cách tinh tảo, công chính và kính kiên trong thời đại hiện tại, trông đợi hi vọng phước hạnh, tức là sự hiện ra của vinh hiển Đức Chúa Trời vĩ đại và Đấng cứu rỗi của chúng ta, là Jesus Christ”—Tít 3:4; 2:11-13.
  - F. Vì các chị em trong nếp sống Hội thánh là các môn đồ của Chúa, nên các chị em lớn tuổi hơn nên là một với Chúa để huấn luyện các chị em trẻ “yêu chồng, yêu con, có tâm trí chín chắn, thuần khiết, biết trông nom nhà cửa, lương thiện, thuận phục chồng mình, để lời Đức Chúa Trời không bị phỉ báng”—2:3-5.

- G. Là các môn đồ của Chúa, chúng ta cần vâng lời Chúa “đi và học ý nghĩa câu này”; Đức Chúa Trời ao ước bày tỏ sự thương xót đối với những tội nhân đáng thương thì Ngài cũng muốn chúng ta bày tỏ sự thương xót đối với người khác trong tình yêu—Mat. 9:12-13; Mi. 6:6-8; Mác 12:33.

III. Bí quyết trong Phi-líp chương 4 là làm mọi sự trong Christ là Đáng thêm sức cho chúng ta—c. 13; Thánh ca 564:

- A. Phao-lô là một người trong Christ (2 Cô. 12:2a), và ông mong muốn được người khác thấy ông đang ở trong Christ; trong Phi-líp 4:13, ông tuyên bố rằng mình có thể làm được mọi sự trong Ngài, tức chính Christ là Đáng thêm sức cho ông; đây là lời kết luận bao-hàm-tất-cả về kinh nghiệm Christ của ông; đây là cách nói đảo so với lời Chúa nói trong Giăng 15:5 về mối quan hệ hữu cơ của chúng ta với Ngài: “Ngoài Ta, các anh không thể làm gì được.”
- B. Phao-lô đã từng hoàn toàn ở trong tôn giáo Do Thái dưới kinh luật, và luôn được người khác thấy ở trong kinh luật, nhưng khi hoán cải, ông được chuyển dời từ kinh luật và tôn giáo cũ của mình vào trong Christ và trở thành “một người trong Christ”—2 Cô. 12:2a.
- C. Bây giờ ông mong được thấy ở trong Christ bởi tất cả những người đã quan sát ông; điều này hàm ý rằng ông khao khát để toàn bản thể mình được chìm ngập và dầm thấm Christ để tất cả những người quan sát ông có thể thấy rằng ông hoàn toàn ở trong Christ; chỉ khi nào chúng ta được thấy ở trong Christ thì Christ mới được biểu lộ và tôn đại—Phil. 3:9a; 1:20.
- D. Một mặt, bởi sự thêm sức của Christ mà chúng ta có thể sống một đời sống hài lòng (4:11-12); mặt khác, bởi sự thêm sức của Christ mà chúng ta có thể chân thật, đáng tôn, công chính, thuần khiết, đáng yêu và đáng biểu dương (c. 8).
- E. Lời của Phao-lô về Christ là Đáng thêm sức đặc biệt áp dụng cho việc Christ thêm sức cho chúng ta để chúng ta sống Ngài là các mỹ đức phạm nhân của mình và bởi đó tôn đại Ngài trong sự vĩ đại vô hạn của Ngài; sống đời sống có những mỹ đức này khó hơn nhiều so với làm một công tác Cơ Đốc.

IV. Phương cách thực tiễn để làm mọi sự trong Christ là Đáng thêm sức được thấy trong Phi-líp 4:6-7: “Đừng lo lắng gì cả, nhưng trong mọi điều, bởi cầu nguyện và cầu xin cùng với cảm tạ, hãy trình cho Đức Chúa Trời biết những điều anh em thỉnh cầu; và sự bình an của Đức Chúa Trời, là điều vượt trên mọi hiểu biết của con người, sẽ canh giữ lòng và tư tưởng của anh em trong Christ Jesus”:

- A. Chính Christ là sự bình an của Đức Chúa Trời, là điều vượt trên mọi hiểu biết của con người—Ês. 9:5; Gi. 14:27; Lu. 7:50; La. 3:17; 5:1; 8:6; 15:13; 16:20.
- B. *Cho Đức Chúa Trời* nói lên sự chuyển động hướng đến, với ý nghĩa sự liên hiệp và tương thông sống động, ngụ ý về sự tương giao; do đó, ý nghĩa của cụm từ *cho Đức Chúa Trời* ở đây là “trong sự tương giao với Đức Chúa Trời”—Phil. 4:6.
- C. Kết quả của việc thực hành tương giao với Đức Chúa Trời trong sự cầu nguyện là để chúng ta vui hưởng sự bình an của Đức Chúa Trời; thực ra, sự bình an của Đức Chúa Trời là chính Đức Chúa Trời là sự bình an (c. 9), được truyền vào chúng ta qua sự tương giao của chúng ta với Ngài bằng sự cầu nguyện, là điều đối trọng với những nan đề và thuốc giải cho sự lo lắng (Gi. 16:33).
- D. Đức Chúa Trời của sự bình an tuần tra trước lòng và tư tưởng của chúng ta trong Christ, giữ cho chúng ta được yên tịnh và thanh bình (đc. Ês. 30:15a); nếu muốn có một đời sống không lo lắng, chúng ta cần nhận thức rằng mọi hoàn cảnh của chúng ta, dù tốt hay xấu, đều đã được Đức Chúa Trời ấn định để phục vụ chúng ta trong việc làm trọn phần định của mình là đạt được Christ, sống Christ và tôn đại Christ (La. 8:28-30; Mat. 10:29-31; 2 Cô. 4:15-18).

V. Học được bí quyết làm mọi sự trong Christ là Đấng thêm sức là “cầu nguyện để tương giao với Jesus”, Đấng là Vua của chúng ta, Chúa của chúng ta, Đầu của chúng ta và Chồng của chúng ta (*Thánh ca 784*); lời cầu nguyện tiếp xúc Đức Chúa Trời bao gồm những lời được nói ra cách thành thật từ lòng:

- A. Có thể chúng ta ở trong tình trạng đau buồn, chán nản và thất vọng; chúng ta nên đem những nan đề của mình đến với Chúa và nói với Ngài; Ngài là người lắng nghe tốt nhất; Ngài biết tình cảm của chúng ta, và Ngài cảm thông với lòng của chúng ta; Ngài có thể an ủi và giúp đỡ chúng ta.
- B. Chúng ta nên nhận thức rằng khi chúng ta trò chuyện thông suốt với Chúa và đổ lòng mình ra với Ngài, thì sự thân mật của chúng ta với Chúa tiến thêm một bước, và chúng ta biết Ngài nhiều hơn một chút; sự tiếp xúc thân mật với Ngài vào những lúc như vậy tốt hơn hàng trăm lần sự tương giao thông thường của chúng ta với Ngài; chính bởi những sự tiếp xúc như vậy mà chúng ta lớn lên trong sự sống—Thi. 62:6-8; 56:8; đc. 1 Sa. 1:15.
- C. Nếu một người chưa bao giờ rơi nước mắt trước mặt Chúa, chưa bao giờ chia sẻ niềm vui hay nỗi buồn của mình với Chúa, và chưa bao giờ trò chuyện với Chúa về những vấn đề riêng tư của mình, thì người ấy chưa bao giờ có bất kì sự tương giao thân mật nào với Chúa, và người ấy chưa bao giờ có bất kì sự quen biết sâu sắc nào với Chúa; một người chỉ có thể được kéo đến gần Chúa hơn qua việc nói với Ngài mọi sự.
- D. Ngài cảm thông với mỗi một nan đề của chúng ta; Chúa của chúng ta sẵn sàng gánh mọi lo lắng của chúng ta, và Ngài vui lòng lắng nghe chúng ta nói; để vui hưởng Ngài là nước sự sống hằng sống, chúng ta cần nói với Ngài là vàng đá thuộc linh của mình—Dân. 20:8; 1 Cô. 10:4; Xuất. 17:6; *Thánh ca 248*.
- E. Tựa đề của Thi Thiên 102 chép: “Lời cầu nguyện của kẻ chịu hoạn nạn khi đang nao sòn và trút lời than phiền mình ra trước mặt Đức Giê-hô-va”; chúng ta có thể than phiền với Đức Chúa Trời nhưng lời than phiền của chúng ta có thể là lời cầu nguyện tốt nhất; lời cầu nguyện làm Đức Chúa Trời hài lòng nhất; trong khi chúng ta đang than phiền thì Đức Chúa Trời đang vui mừng vì Ngài đang khiến mọi sự cùng tương tác để tốt cho việc chúng ta có thể được đồng hóa theo hình ảnh của Con Ngài—La. 8:28-29.
- F. Thi Thiên 73 là kĩ thuật về lời cầu nguyện chân thành của tác giả thi thiên tìm kiếm, người gần như vấp ngã bởi sự chịu khổ của mình và bởi sự thịnh vượng của kẻ ác; tác giả cho rằng mình đã thanh tẩy lòng cách vô ích, bởi vì thay vì hưởng thụ sự thịnh vượng vật chất, ông đã bị hoạn nạn cả ngày và bị sửa trị mỗi sáng—cc. 12-16:
  1. Lời đáp cho sự bối rối của tác giả thi thiên về sự thịnh vượng của kẻ ác được tìm thấy trong nơi thánh biệt của Đức Chúa Trời (c. 17); thứ nhất, nơi thánh biệt của Đức Chúa Trời, nơi ở của Ngài, là trong linh chúng ta (Êph. 2:22) và thứ nhì là Hội thánh (1 Ti. 3:15); vào trong nơi thánh biệt của Đức Chúa Trời là xoay về linh và đến các buổi nhóm Hội thánh cùng các buổi nhóm chức vụ; trong linh mình và trong Hội thánh, chúng ta nhận được khai thị thần thượng và có được lời giải thích cho tất cả các nan đề của mình.
  2. Qua việc trò chuyện cách chân thật với Chúa và bước vào nơi thánh biệt của Đức Chúa Trời, người tìm kiếm này của Chúa cuối cùng đã được Chúa soi sáng đến mức người ấy có thể nói với Ngài: “Ở trên trời tôi có ai trừ ra Chúa? / Còn dưới đất tôi chẳng ước ao người nào khác hơn Chúa. / Thịt và lòng tôi bị tiêu hao; / Nhưng Đức Chúa Trời là sức lực của lòng tôi, và là phần tôi đến đời đời”—Thi. 73:25-26.
  3. Ý định của Đức Chúa Trời với những người tìm kiếm Ngài là họ có thể tìm thấy mọi sự trong Christ và không bị sao nhãng khỏi việc vui hưởng Christ cách tuyệt đối; khát vọng chung cuộc của Đức Chúa Trời trong gia tế Ngài là chúng ta sống Christ, tôn đại Christ và đạt được Christ vì vinh hiển Ngài trong Hội thánh—Phil. 1:19-21a; 3:7-8; Ês. 43:7; 1 Cô. 10:31; 6:20; 1 Phi. 4:11; Êph. 3:16-21.